

Пенчо Славейков

Харамии – 2

Земята тъмна нощ засени.
Три харамии, три ранени
другаря, се едвам крепят
надолу из планинският път.

В зори стотина в боя бяха –
и само те се отърваха;
един до други те вървят
по стръмния планински път.

Превързани са люти рани,
ала по дрехи изподрани
струи от кърви се вият
и капят по планинският път.

Залюшнат грохна там едина;
в замая другите двамина
отминаха, без да се спрът,
по стръмния планински път.

Ръка протегна и пошушна
невнятно другий, и се люшна –
и по очи се повали... Трупът
запречи там планинският път.

Възпрян, другаря си погледна
последния с усмивка бледна
и рухна – труп върху трупа
сред тесния планински път.

Души юнашки смърт засени...
Пристъпват вълци настървени,
отдавна дебнящи в мракът
по върлия планински път.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова и Виктор Гугушев

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6621>]